

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

předkládáme Vám další číslo našeho časopisu, s nímž se pojí několik novinek. Máme velkou radost, že se nám povedlo dosáhnout zařazení časopisu do databáze SCOPUS, jedné z největších světových citačních a abstraktových databází, do níž jsou přijímány časopisy mezinárodně uznávané a s publikačním potenciálem.¹ Uvedení na tento seznam je pro nás potvrzením kvality obsahu, o který se redakce dlouhodobě snaží a zasazuje, a zároveň závazkem vysokou úroveň udržet a ještě pozdvihnout. Díky zařazení do databáze SCOPUS se také Právněhistorické studie dostávají do širšího povědomí čtenářů, články v nich otiskované budou mít větší dosah a pro autory je přínosem také vyšší ohodnocení jejich výstupů zde publikovaných z hlediska bibliometrických ukazatelů.² Druhou z novinek je neoficiální použití latinského názvu časopisu z důvodu lepší mezinárodní srozumitelnosti. Na obálce jste si tedy mohli povšimnout jednak hlavního názvu Právněhistorické studie, jednak do latiny převedeného názvu *Studia Historiae Iuris Pragensia* odkazujícího navíc na skutečnost, že časopis je vydáván v Praze.

Aktuální číslo přináší články českých i zahraničních autorů, a to jak v angličtině, tak v němčině. Dále obsahuje i novinky ze světa právní historie – zprávy o událostech, které je záhodno připomenout, i recenze na nově publikované knihy. A na co se tedy konkrétně můžete těšit?

V úvodním článku tohoto čísla se čtenáři seznámí se statí Eduarda Krajníka „Dědici, dědiníci, svobodníci – právněhistorický pohled“, který se věnuje poměrně málo zpracované problematice vzniku svobodníků, kteří tvořili svébytnou skupinu pozdně středověkého a raně novověkého obyvatelstva. Tento příspěvek podává analýzu jejich vzniku, vývoje jejich pojmenování, počínaje středověkými dědici přes raně novověké dědiníky až po konečné svobodníky. Zároveň pátrá po historických souvislostech a snaží se rozklíčovat vztahy mezi těmito třemi skupinami. Následně pak Heiner Lück ve své statí „Pluralismus der Rechtsordnungen als Folge der lutherischen Reformation?“ podává nejprve přehled zákonodárství především ve Svaté říši římské po roce 1517 až do konce 16. století prizmatem těch právních norem, které s reformací souvisí a které lze snad chápat i jako důsledky reformace – jak je formulováno v názvu. Dále si pak klade otázku, jaký nový obsah získala legislativa, která byla více či méně silně ovlivněna reformací. Třetí příspěvek „Die juristische Bildung an der k.u.k. Konsularakademie, mit Fokus auf die staatsrechtlichen Studien“ zpracoval Mátyás Szabó a jeho cílem je přispět k poznání historického vývoje bývalé Orientální a konzulární c. a k. akademie se zvláštním zřetelem k jejím výukovým programům. Analyzované výukové materiály ukazují nejen, jak probíhala příprava státních úředníků působících v zahraničních službách, ale můžeme je pojímat i jako zdroj pro výklad tehdejších oficiálních názorů na kontroverzní státoprávní charakter monarchie. Marek Waic se pak v článku „Rozvoj tělovýchovy a sportu v Předlitavsku v právním rámci

¹ K databázi SCOPUS naleznete více zde: <https://www.elsevier.com/solutions/scopus>.

² K bibliometrickým indikátorům naleznete více např. zde: <https://knihovna.cvut.cz/podpora-vedy/citacni-database/bibliometrickie-indikatory>.

spolkových zákonů“ zabývá vznikem tělocvičných spolků a sportovních klubů v kontextu vývoje tzv. spolkového práva. Za první normu lze považovat císařský dekret z roku 1852, přičemž hlavní vlna zakládání tělocvičných organizací v Předlitavsku nastala po pádu tzv. Bachova absolutismu. Bližší pohled je věnován zakládání sokolských jednot (k čemuž odkazuje i obrázek na obálce časopisu) a turnerských spolků. Gábor Hollósi se ve svém článku „Hungarian System for the Nomination of Parliamentary Candidates between the Two Wars in the European Context“ věnuje otázkám volebního práva v Maďarsku v meziválečném období v kontextu evropského vývoje. Za použití komparativní metody posuzuje maďarskou legislativu 20. a 30. let 20. století a vliv, který na ni měly soudobé volební předpisy ostatních vybraných evropských států. Studie „Scholarly Potential of the Lviv Interwar Romanist Community“, jejímž autorem je Grzegorz Nancka, představuje vědeckou činnost dvou generací romanistů (Leona Pinińského, Marceliho Chlamtacze, Wacława Osuchowského a Edwarda Gintowta) profesně spojených s Lvovskou univerzitou v meziválečném období. Studentská práce Martina Neumanna „Tvorba ústavy Slovenské republiky z 21. července 1939 a cesta k jejímu přijetí“ se zabývá ústavním vývojem Slovenské republiky v letech 1939–1945 především z hlediska problematiky legislativního procesu vedoucího k přijetí ústavy uvedené v názvu příspěvku. Zároveň přibližuje i ideologické pozadí tohoto procesu zejména s přihlédnutím k názorovým proměnám v rámci HSĽS a jejich čelních představitelů.

Hezké čtení!

redakce PHS

doi: 10.14712/2464689X.2022.1